

gula nata est: Ex purissima scilicet Mariæ visceribus: Ex odore ergo quo Christus D. perfudit torum orbem; inde cogita, & pensata odoramenta viscerum Mariæ, quæ talia pigmentarium omnium aromatum genuerunt, protulerunt, & dederunt.

Sanctissima Virgo de monte Carmelo.

QUESTIO VIII.

De Magno titulo filiorum Virginis, quo nobilitatur Carmeliticus Ordo.

Laudat Marcella Christum D. in B. Virgine: Beatus vener qui te portavit, & ubera qua susisti: Laudat ventrem Virginis, qui fructum vitæ, ac salutis Christum D. nobis genuit, ac protulit, ipsumque suis uberibus nutritiv. Ad hujus rei similitudinem proportionem servatâ, quantum fas est ventrem Virginis Mariæ, ejusque ubera debemus nos omnes Carmelitæ humiliter venerari, ac celebrare; quia hunc Ordinem Carmelitanum ipsa Sanctissima Virgo spiritualiter genuit, ac tanquam suis uberibus, gratiis, favoribus spiritualibus nutritiv, alimentavit, & auxit: Sic ait summus Pontifex Gregorius XIII. in Bulla: Ue laudant, & subdit: Beatissima Virgo Maria visceribus suis Carmeliticum Ordinem spiritualiter genuit, & ad ubera lactavit: Quod etiam testantur Summi Pontifices Sixtus IV. Julius II. & alij.

Maria Virgo Carmelitica Ordinem spiritualiter genuit.

Gregor. XII.

Sixtus IV. Julius II.

D Method. Joan. Bach. Vvaldens. Vineacarm.

Raynaud. Ioseph. Andr.

Joan. 20.

sticiam instituent; alta suæ infinitæ sapientiæ ac diffunderet documenta; ac tanquam vitam suam daret pro hominum salute. Tunc inter tot, ac tantos excessus, ostentiosos sui eximij amoris discipulos, nec Apostolos dicit; sed filios: Filii ad huc modicum vobiscum sum: Joan. 13. n. 33. Summus amoris excessus est aliquem filiali amore prosequi, cumque tanquam filium reputare, habere, ac dicit. Leontius ibi ait: Tenero amoris affectu eos de sua absentia consolatur: Volens Christus ostendere suum mirificum amorem erga Apostolos, eos filios dicit, modò inter excessus sui amoris, & non alibi, nec alio loco.

Joan. 13. Nomen filij ex magno amoris excessu nascitur.

Magno & alio ingenij acumine notat D. Augustinus tract. 2. in Joan. quod Evangelista narrans adoptionem filiorum Dei, quam Deus dedit hominibus, connectit eam, ac conjungit cum Incarnatione Aeterni Verbi. Ait enim Joan. 1. num. 12. Dedit eis potestatem filios Dei fieri iis, qui credant in nomine ejus, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et verbum caro factum est. Et quare adoptio quam D. us ex sua infinita misericordia dedit hominibus simul conjungitur cum Incarnatione Aeterni Verbi, qua Deus factus est homo? D. Augustinus citatus cum repetitione ait: Magnâ benevolentia, magnâ benevolentia: unicus natus est & voluit manere unicus: Conjugitur adoptio Divina concessa hominibus cum Incarnatione Aeterni Verbi, ut manifestetur infinita Dei dilectio in genus humanum; Homo hominem adoptat ex defectu, ac carentia filij naturalis: At non ita Deus: habet enim filium naturalem, in quo sibi maximè complacet, & sibi præsentissimum, & ideo dicitur Verbum, hoc est terminus actionis intellectivæ, qui tam summè: ac infinitè dilexit homines, ut eos sibi in filios adoptaverit, & ideo Aeternus Pater filium suum naturalem, ac consubstantialem misit in mundum, ut haberet multos fratres, quos sibi adoptaret. Sic pergit citatus Augustinus, Unicum ipsum, quem genuerat Deus, & per quem cuncta creverat, misit in hunc mundum, ut non esset unus, sed fratres haberet adoptatos: Ut eos sui regni faceret coheredes.

Joan. 1.

D. August.

Eximius Dei amor, qui habens filium homines adoptavit in filios.

D. August.

Ex quibus licet conjecturare supremum, ac eximium amorem Sanctissimæ Virginis Mariæ in suos Carmelitas, quæ cum habeat filium suum naturalem summè: ac super omnem modum sibi maximè dilectum, tam eximie dilexit suos Carmelitas, ut eos filios specialiter adoptaret: Et, si ex Divina ordinatione Joannes Evangelista datus est ei in filium: Mulier ecce filius tuus: deinde discipulo, Ecce Mater tua: Joan. 19. num. 24. datus est in filium B. Virg. Mariæ in absentia filij sui naturalis Jesus, dum ipse discederet ex hoc mundo ad Patrem: At ipsa Sanctissima Virgo Maria residens in supremo gloriæ folio cum filio suo Jesu à dextris ejus in vestitu deaurato totius gloriæ splendore, adoptat Carmelitas in filios suos.

37.

Joan. 19. Singularis Virginis amor Carmelitas adoptat in filios.

Valde præclara & excelsa fuerunt merita David, ut latè tractant Sancti Patres, Augustin. Hieronym. ambros. noster Incognitus in prologo Psalmorum; & inde maximè sublimatus est à Deo, ita ut ei revelaret nostra secreta mysteria; & inde Ecclesia Sancta ad ea celebranda ejus Psalmi utitur; & inde dicitur est vit juxta

38. D. August. D. Hieron. D. ambros. Incognit.

i Reg. 13 juxta Cor Dei, i. Reg. 14. ac in catalogo progenitorum Christi in primo capite, ac front e ponitur: Liber generationis Jesu Christi filij David: Matth. 1. n. 1. & tandem habuit votum ærificandi hominem Domini Dei, à quo prohibitus est, cum hoc esset reservatum filio eju. Salomoni; & addidit Deus: Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: 2. Reg. cap. 7. n. 14. Pro tot, ac tantis meritis solum ait D. us Davidi, quòd Salomonem natum ex utero ejus habeat cum ut filium, & se erga illum habeat ut patrem: Cur non ei aperit profundam & altam sapientiam ejus super omnes, qui ante ipsum, & post ipsum fuerunt; suam eximiam prudentiam, ad dexteritatem in regimine regni, suam opulentiam, divitias, ac magnificentiam; ut nunquam tale opus factum sit in universis regnis: Reg. 10. num. 20. suamque singularem assistentiam, ac protectionem erga eum: sed solum ait: Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium? Cum ait, quòd ipsum habeat ut filium, ibi innuit, & denotat suum summum amorem erga eum; & quòd omnes gratias, dotes, excellentias, ac magnitudines cum omni magnificentia, ac protectione ei esset communicaturus; nam ut ait Gaspar Sanchez ibi: cum eum dicit filium summum amorem, & sedulitatem erga eum declarat.

Matth. 1.

2. Reg. 7.

3. Reg. 10. Sup. nomine filij intelliguntur omnes excellentia communita.

Sanchez.

39.

Cum virgo adaptat Carmelitas, inde multis gratiis nobilitatur Paulus V.

Palænydor. Arnold. Boff.

Paulus.

Apparitiones Virginis pro patrono Carmelitarum. Joan. XXII.

Alexand. V. Clem. VII. Paulus II. Pius V. Greg. XII.

Breviarium Carmeliticum.

filio meo impetravit: Sic habetur in nostro Brevariario die 29. Januarij approbato à Sede Apostolica per Sixtum V. Clementem VIII. Paulum V. Urbanum VIII. Innocentium X. Alexandrum VII.

40.

Cum in Conventu Carmelitano Baroniarum fratres recitarent coram imagine B. Virginis Orationem: Salve Regina, & dicerent: Jesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende: Audita est. B. Virgo dicens: Psallite devotè, filii vobis enim Jesum filium meum, & in presentia, & in futuro saeculo ostendam: Ita tradunt Arnoldus Bostius, Petrus Sarracenus apud Vineam Carmeli part. 5. c. 2. n. 70. fol. 383. Cum quidam adversarij insurgent contra Religionem, negantes, quod essent dicendi fratres B. Virg. Mariæ, sed Mariæ Aegyptiacæ, & nostri Religiosi orarent coram imagine lignea B. Virginis; O Magnum miraculum! Sacra imago capite inclinato resalutat, & digito extenso, alâ voce ter dicit: Ecce sunt fratres mei: ut latius scribunt Franciscus Potelius in Quodlibeticis, p. 4. cap. 3. num. 6. & lib. de Orig. Carmelit. cap. 10. Miraculorum; Lezana, Maria patrona cap. 3. n. 3. Cum quidam crudeles hostes intenderent destruere Conventus Carmelitarum, apparet Sacratissima Virgo pallio albo extenso per duos Angelos, Conventum Carmelitarum protegens, & defendens quo evanuit omnium adversariorum cogitatio, ut refertur in Annalibus Ordinis, tom. 3. ad ann. 1288. num. 3. & multæ aliæ sunt apparitiones, ac beneficia præstita ab ipsa Sanctissima Virgine pro suo Ordine Carmelitano; & maximè, ac præcipuè illud magnificentum, ac excellens donum, Sacrum Scapulare; de qua questione sequenti.

Admirabiles apparitiones Virginis.

Arnold. Sarracenus. Vineam Carmel.

Potelius.

Lezana.

Anna. O. d.

Ex quibus aptissimè hic possumus dicere, quod pro magna gloria populi Israelitici dicebat Moyse Deut. 4. num. 7. Non est alia natio tam grandis, qua habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris: Tigurina: Qua habeat Deum ita amicum, & familiarem: Septuaginta: Qua est Deus approprians ei: Arabicus: Qua habeat Deum proximum, sicut proximus est nobis: Caldaicus: Ut suscipiat orationem in die tribulationis sicut Deus noster in tempore, quo eramus: Quænam congregatio, vel religiosus cœtus habeat Beatissimam Virginem Mariam tam amicam, proximam, ac propinquam secum in omni necessitate, ac eventu, ut eam custodiat, tucatur; ac omni dono locupletetur, & adaugat, ut Religio Carmelitana, tantis beneficiis acceptis ab ipsa Sacratissima Virgine, de Moyse ait Dominus ad Mariam, Aaronem fratres ejus: Si quis fuerit inter vos propheta Domini; in visione apparebo ei, vel per somnium loquar ad illum; At non talis servus meus Moyses, qui in omni domo mea fidelissimus est, Ore enim ad os loquor ei: & palam, & non per anigmata, & figuras Dominum videt. Num. 12. n. 6. Ex quo Eugubinus, quem sequuntur Lorin. Cornet, multas differentias agnoscunt inter Moysem & alios prophetas, nam aliis prophetis loquebatur Deus per visiones, excitatis speciebus ministerio Angelorum in phantasmata, vel somnia; vel per anigmata; & figuras. At cum Moyse, corporea specie assumpta,

41.

Deut. 4.

Tigurina. Septuaginta. Arabicus.

Chald. Maximè Virgo proxima in familia Carmelitarum.

42.

Num. 12. Eugubinus. Lorin. Cornet.

ore ad os, tanquam amicus ad amicum loquebatur: Exod. 33. num. 11. *Ob eius excellentiam, & eximium amorem erga illum*: Quod spectat ad alios suos devotos, & clientes, patrocinatur iis Sanctissima Virgo per suos ministros: ac Sacerdotes, per signa, miracula, ac prodigia in cœlo, terra, ac elementis: At in rebus Carmelitanis non per signa, & prodigia, & ministros, sed ipsamet Virgo apprensus altar, causam agit, & loquitur cum Honorio III. cum Ioan. XXII. cum B. Petro Thoma, ac cum suis Carmelitis, non ut amicus erga amicum; sed ut Mater erga filias: *Ob eius eximium amorem*.

QUÆSTIO IX.

De multis prærogativis Sacri Scapularis Carmelitani.

43. **P**rina & valde celebris prærogativa est ea quæ ipsa Sanctissima Virgo dixit nostro Sancto Simoni Soch, cum hoc sacrum Scapulare illi daret: *Hoc erit tibi, & omnibus Carmelitani Privilegium: in hoc moriens æternum non patieris incendium*: Quod intelligitur, si observantia observaverint: Sic explicatur illa verba Ioan. 6. num. 58 de Sacra Eucharistia: *Qui manduca hunc panem vivet in æternum*: & illud, Marc. nu. 16. *Qui crediderit, & baptizatus fuerit salvus erit*: & illud Roman. 19. num. 9 *Sicut fiteris in ore tuo Dominum Jesum, & corde credideris; quod Deus illum suscitavit a mortuis, salvus eris*: Ita explicant Thomas à Iesu, lib. de Conf. atern. Carmel. Leo à S. Ioanne, Ienensis à Sanct. Jacob, Theophyl. Raynaudus, lib. de Scapul. p. 2. q. 7. Doct. Ioseph. Andræ. De r. 22. 23.

44. Et hoc est magnam & insigne privilegium; quia interveniente auxilio, protectione, ac favore Sanctissimæ Virginis, multum conducit, ac proficit ad observanda divina mandata, per gratiam, & auxilia, quæ ipsa Sanctissima Virgo impetrat, à filio suo Jesu; & in huius rei signum nobis dedit hoc sacrum Scapulare. Data optime Elifæo ab optimo Parente Elia, ut postulet quodvis, peit ipse, *Et in mspiratus tuus duplex*: Curru igneo fertur Elia in cœlum, cadit ejus pallium, quod sterner accipit Elifæus: *Levavit pallium Elia, quod ceciderat ei*: 4. Reg. 2. num. 13. Ad quid Elia ultra postulata pallium concessit? bene poterat ejus spiritus in Elifæo requiescere absque dato pallio: quodnam mysterium est in hoc pallio concessio? Lyranus ait: *Non à casu cecidit, sed ex Divina ordinatione, ut Elifæus ipso operiretur in signum, quod spiritus Elia requiescebat super eum*: Dat Sanctissima Virgo suis filiis Carmelitanis suam protectionem, favorem, & auxilium; dat sacrum Scapulare in signum, quod interius multis ejus favoribus locupletabatur.

45. Cùm populus Israël maxime esset vexatus sub jugo Madian, Deus misertus populi sui, cum Gedeon purgaret in torculari frumenta, stat Angelus de cælo denuntians quomodo Deus eum elegerat in ducem, ut à tanta oppressione liberaret Israël, & inimicos de-

strueret. Tunc ille postulans signum ait; *Si salvum facis per manum meam Israël, sicut locutus es ponam hoc vellus lana in area, si ros in solo vellere fuerit, sciam quod per manum meam, sicut locutus es, liberabis Israël*: Judic. 6. num. 36. Unde venit illi mentem postulare signum in vellere, cur non potius in ventralibro; quod erat in manu, vel in torculari, seu frumento præfenti, sed vellere; Illud tamen; & maxime notandum, quod tale signum ex divino impulsu, ac afflatu postulavit Gedeon; ut docent Salianus, Caietan. Deltius. *Ros in vellere signum liberabis omni.*

Post primo Parentum peccatum, cùm ipsi argui reprehenduntur, ac puniuntur à Deo, maxime confusi, ac compuncti, multum doluerunt, ac per penitentiam multis lachrymis suum peccatum suum deplorati: Unde Deus ex sua infinita benignitate, ut docent D. Chrysofomus Caietan. Oleaster, Lippoman. & alij: *Fecit Dominus Deus Ada, & uxori ej tunicas pelliceas*: Genes. 3. num. 21. Caldaicus: *Vestimenta honoris*: Et rectè vestimenta honoris erant; cum à Deo essent ordinata & contexta; & hæc vestimenta sunt data ob eximiam eorum penitentiam, ut habet Olympodorus in Eclesiast. cap. 19. Unde dixit Thomas Angelicus: *Benignus, patiens Dominus, & mulas ad miserandum, dolori corde compatiens; tali veste eos exornabat*. Dolor internus ex gratia proveniebat; ergo tali veste exornabat, ut gratia auxilium rex Dei benignitatis data interius tali veste manifestaretur exterius: Carmelitanis dat Sanctissima Virgo sacrum Scapulare, ut protectionem, & favorem, gratiam, auxilia, quæ à filio suo Jesu impetrabat, manifestaret, ac exterius exornando in omnium oculos produceret.

Tertia prærogativa sacri Scapularis, quod intercessione, ac patrocinio B. Virginis Animæ fratrum, ac confratrum Carmelitarum eximantur, ac liberentur ab igne Purgatorij, ut decernunt, ac declarant Summi Pontifices Alexander VI. Clemens VII. Gregor. XIII. Paulus V. qui ait in suo diplomate: *Materno plena affectu dum igne Purgatorio expiantur; solari, ac in cælestem patriam obtentu suo quantitate pie creditur efferre*: O suprema, & alta charitas Mariana! quæ nullo tempore, nullo loco circumferbitur, sed pro omni loco, ac tempore stat pro suis filiis Carmelitanis, tam in hoc sæculo, quam futuro, cum ubique plurimum valeat, ut ait Paul V. in suo diplomate.

Divina Sponsa in Cantibus amore sui dilectissimi sponsi ardentem flagrans; ipsum maxime querit: *Donec introducam illum in domum matris meæ, & in cubiculum genitricis meæ*: Cantic. 3. num. 4. At postea maxime exoptat eum foris inveniri: *Quis mihi det se fravem meam, ut inveniam te foris*. Cantic. 3. num. 1. Pugnantis hæc videntur inter se, nam si eum exoptat intra

Exod. 33.
Virgo Maria in Causis Carmelitanis per se ipsam agnas.
43.
Explicatur pri dilegium.
Joan. 13.
Ma c. 16. Rom. 10.
D Thom à eflu
Leo à S. Joanne
à S. Jac. Raynaud Ios-ph.
And.
44.
4. Reg. 2.
Lyran
Datur Scapulare in signum de h- rum interiorum, qua à Virgine impetrantur.
45.

46.
47.
48.

D. Chryf. Caietan. Olea er. Lippoman. Gen 3. Chard.
Olympiod. Thom. Angl.
Scapula & indicat exterioris Virginis favore.

tra cubiculum, & domum matris suæ, quomodo iavit eum, ut foris inveniat: Exoptat eum intra domum, & cubiculum, hoc est, Ecclésiæ militantis: desiderat eum foris, hoc est, extra hanc terram, & hunc mundum. Ita tres Patres Hammonij, & Hailgrinus, Theodoretus: *Vi inveniam te foris, non ut nunc per fidem sed per aspectum foris in nostra substantia in corruptionem nobis, & immutabilitatem in communi largiente resurrectione, persruamur te*. Cornelius à Lapide ibi, in primo sensu: *Foris, id est, extra terram, supra mundum*. Sponsa sancta nomine Mariæ Virginis querit suum dilectum filium Iesum, tam in hoc sæculo, quam futuro, ut pro suis devotis, ac clientibus in utroque sæculo oret, ac loquatur, eisque auxilietur, ac patrocinetur, tum modò tum etiam in Purgatorio, ut ibi materno, ac pio affectu subveniat, ac opuletur.

Cùm ob grande populi peccatum, grandis, & vehemens flamma egressa à Domino esset, & maxime plaga deflaviret, ac incendium magnum populi partem devoraret; Aaron ex mandato Moysis cucurrit cum thuribulo stans intra mediam multitudinem, *Et plaga cessavit*: Numer. 16. n. 48. Et cur ignis ad Aaronis aspectum cessat, extinguitur, & ultra non procedit? Aaron cucurrit contra incendium indutus vestibus Pontificiis, ut patet ex Sapient. 18. n. 24. Unde ait Catherinus, quod flamma venerata est pontificia indumenta: Utpote, ex cœli afflatu ordinata; si illis vestibus ignis habuit venerationem, cùm ex cœlo essent disposita; quam magis habebit venerationem huic sacro Scapulari cùm ex cælo, ac ex manibus Virginis sit datum: Illæ vestes Pontificiæ ex cælo fuerunt ordinatæ, sed manibus hominum fabricatæ, ut patet Exod. 28. At hoc sacrum Scapulare, non solum ex cœlo afflatu descendit, sed etiam ex manibus Sanctissimæ Virginis Mariæ est compositum, & datum.

Postquam Judas habuit certam rem cum Thamar, in signum dedit annulum, & armillam, quæ postea inventa fuisset Thamar, concepit, mandavit Judas, quod ipsa comberetur; quæ cum duceretur ad ignis peccatum, ordinavit, ut Jude præsentarentur pignora accepta: *Cognosce cuius sit annulus, & armilla, & baculus*: Genes. 38. n. 25. Abulensis ibi: *Satis enim crederet Thamar, quod Judas ipsa signa cognoscens absolveret eam*: Et sic factum est: Firmissime tenuit Thamar, quod videns Judas signa, ac pignora sui amoris, eam ab incendio liberaret. Quæ ergo congruentius dicere debemus, quod videns purissima Virgo Maria in suis Carmelitanis sacrum Scapulare, signum ac pignus sui amoris, sua intercessione, ac precibus absolutos abite faciat; cùm ubique ipsa plurimum valeat.

Quarta prærogativa sacri Scapularis, est salus in periculis, quod multis miraculis comprobatur, ac ostenditur, quæ referunt Theophylus Raynaudus citato libro cap 5. Doctor Iosephus Andreas in suo libro, Decore 23. Magiel Daniel à S. Maria, Vineæ Carmeli folio 297. n. 572. 573. 574. & 575. & fol 317. n. 605. 606. 607. 608. 609. & multis aliis locis. De hoc multi alij Auctores multa miracula, & prodigia, divinâ potentia operante, edide-

Tres Patres.
Hailgrin. Theodor.
Cornel.
Virgo orat pro Carmelitans existens in hoc saeculo, ac futuro.
49.
Num. 16.
Sap. 18. Catherin.
Ignis veneratur Scapularium ex Virginis manibus datum
Ehod. 28.
50.
Gen. 38. Abulens.
Scapulare pignus amoris Mariæ ut liberentur ab igne.
51.
Raynaud. Ioseph And Magiel.

runt. Virga Moysis, Manna cadens de cœlo & Arca fœderis Domini divini us fuere concessa: sed hæc fuerunt pro uno populo: At sacrum Scapulare, pro omnibus gentibus, & populis: Illa miracula ediderunt, pro certo & determinato tempore; ac Marianum Scapulare per omne tempus, usque a finem sæculi: Illa prodigia in hoc sæculo; ac Virginis Scapulare, in hoc sæculo, & futuro. Ecce quot & quantis prærogativis Sacratissima Virgo Maria suum Carmelitanum Ordinem, etique sacrum Scapulare nobilitat.

QUÆSTIO X.

De sacro nomine Virginis Maria de Monte - Carmeli.

Magno, & alto afflatu Sacratissima Deipara dicitur Domina, ac Regina Carmeli; eam in hoc sacro nomine, alia Virginis nomina tanquam in epilogo continentur ac habentur. Dicitur Domina puritatis, *Sicut Rosa in Jericho*: Dicitur Domina pietatis, *Sicut Myrba electa*: Dicitur Domina Victoria: *Sicut palma exaltata sum*: Dicitur Domina Virtutum, *Sicut cinnamomum, & balsamum odorem dedi*: Dicitur Domina charitatis, vel bonæ spei: *Ego Mater pulchra cælestionis, agni ignis, & sanctæ spei*: Quæ omnia continentur cum Regina Carmeli: Dicitur de ea: *Datus est ei decor Carmeli*. 35. n. 2. In ipso decore Carmeli omnia clauduntur, continentur: Hinc ipse Isaias, ut explicat Lyranus, Hugo, Sanchez, ait cap. 32. n. 6. *Abi-*

tabit in solitudine iudicium & justitia in Carmelo sedebit: Iustitia innuit omnem virtutem, probitatem, ac perfectionem, & sedebit, tanquam ibi faciens suam moram, & habitationem. Mihi & admirabili modo ornavit Deus Pontificem antiquum, & inter cætera mandavit, in capite supra Tiaram, ista: *Facies & laciniam de auro purissimo: in qua sculptus opere calatoris, Sanctam Domino*: Exod. 28. n. 36. Et quodnam erat illud nomen Dei ibi scriptum? Communiter docent Sancti Patres, & Auctor s D. Hieron. D. August. Beda, Petrus Damian. Iosephus Philo & alij, quos citat Didacus de Castilio de Vestibus Aaronis ad citatum Vers. q. 26 Quod erat illud nomen à Graecis dictum *Tetragrammaton*; ab Hebræis, *Iehouab*; eùm multa sint Dei nomina, Eloin, Adonai, qui sum, Dominus exercituum; cur potius hoc nomen *Tetragrammaton*, super tiaram collocatur, quam quodcunque aliud? Accipe ex Beda, & aliis; quod hoc nomen, *Tetragrammaton*; erat nomen quatuor litterarum; tres primæ litteræ significant tres Divinas Personas, & quarta littera, earum unitatem in una essentia; ut hoc nomen diceret omnem perfectionem, ac excellentiam Divinarum Personarum in unitate divinae essentia; indeque omnes perfectiones Divinæ attribuales, quæ per alia nomina partitiam denotabantur, ad hoc unum, veluti ad compendium reducebantur; & ideo ut illustrius cæteris in sublimiori, ac excelssiori loco fulgebat, ac radicabat. Cum ergo in hoc nomine

52.
53.
54.
55.
N n regina